

In de serie 'aanbidding': 1 Kron.25 en 2 Kron.5
 Tijdens de dienst zongen we uit Psalm 136:1,3,25,26 (oude berijming), Gezang 299:1,2,7-10 (bij de gedachtenis aan hen die ons ontvielen), 457, Opw. 354, 379, 481, 557, 574, 623, Opw. voor kids 62

Muziek kan heel wat losmaken...

Maar als er één ding is wat onrust kan geven in de kerk, dan is het de muziek. Ieder heeft zijn eigen voorkeuren en dat kan hoog oplopen en principieel gebracht worden. Het komt de gemeentezang niet altijd ten goede...

Als Salomo de tempel gebouwd heeft, bidt hij of de Heer daar nu ook echt woning wil maken.

Zijn vader David mocht die tempel niet bouwen (hij had teveel bloed aan zijn handen), maar dat weerhield hem er niet van om de muziek alvast heel strak te organiseren.

In 1 Kron.25 lezen we over de zangopleiding (die volgens de Talmud wel vijf jaar kon duren) en we lezen ook dat de zangers, volleerd of nog leerling, volgens een lootsysteem hun dienst verrichtten.

David heeft al jong geweten wat muziek kan losmaken. Hij kon er uitstekend zijn gevoelens in kwijt en hij wist iemand als koning Saul ermee te kalmeren.

David heeft aan Israël een heel repertoire aan Psalmen nagelaten. Ook zijn zangers hebben daar een steentje aan bijgedragen. Asaf is misschien de bekendste.

Asaf en Heman en Jedutun staan nu klaar bij de nieuwbouwtempel van Salomo, met vele zangers en wel 120 blazers. Alles is gereed: er is flink geofferd (want als een mens in de buurt van Gods huis komt, moet hij offeren

of zijn leven er van afhangt), de priesters hebben de heilige voorwerpen naar binnen gebracht.

En dan komt de muziek.

Muziek kan heel wat losmaken...

Als het geluid aanzwelt, vult de tempel zich met een wolk: de majesteit van God! Zijn *kabood* (letterlijk: gewicht) kan nu neerdalen – er is een 'landingsbaan'. De Heer troont op de lofzangen van Israël (Psalm 22).

Zo wordt prachtig waar, wat Paulus later schrijft: de Heer is dichtbij (Fil.4).

Zang en muziek kunnen ons op een unieke manier helpen om Gods nabijheid te zien vóór al het andere.

Iemand die leert autorijden, is geneigd zich juist op de obstakels te focussen. Hij moet leren om te kijken waar hij naartoe wil en niet wat hij moet omzeilen.

De tegenstander zal altijd proberen ons te attenderen op de obstakels. En, ons te laten vastlopen in onze muziek. Ondermijnende opmerkingen over hetzij 'dat orgel' hetzij 'die liedjes met hun herhalingen'...

Krachtige zang en goed georganiseerde muziek – dat moet hij niet hebben.

Stel je voor dat de Heer echt dichtbij de gelovigen komt...

Gesprekspunten:

1. Is er iets in deze Keek wat je heeft aangesproken, of waar je juist moeite mee hebt?
2. "In de kerk moet je niet teveel willen regelen en organiseren." Hoe zie je deze gedachte in het licht van deze bijbelgedeelten?
3. Waarom zou God in een donkere wolk ("Gij gehuld in duister") komen?
4. Wat vind je van liederen, waarin we zingen: "Heer wees welkom in dit huis"? Is dat wel gepast? De Heer is toch onze gastheer en Hij heet óns toch welkom?
5. Probeer (in positieve bewoordingen) aan te geven hoe jij de muziek in onze gemeente het best georganiseerd ziet. Denk daarbij aan de Keek bij Rom.14, over het aanvaarden van verschillen en kunnen relativeren van eigen gelijk...
6. Hoe veeleisend mogen (moeten) wij zijn als het gaat om de kwaliteit van de muziek in de kerk?
7. Stelling: God is verder weg van ons, naarmate Hij slechter kan landen op onze muziek. Mee eens? Of is God ook op andere manieren dichtbij?